

Wypadki Warszawskie

od 12 — 15 maja.

XII. Narada w Wilanowie. Prezydent postanawia złożyć urząd.

Trochę później, idąc przypadkiem koło dowódcy baonu 10 p. p., który konno swój baon prowadził, dowiedziałem się o rozkazie gen. Malczewskiego, aby po odpoczynku w Wilanowie, dalej maszerować na Jeziorną. Uważałem, że ten kierunek czysto południowy, więc kierunek na Dęblin, jest źle wybrany. Tylko zachodni kierunek mógł nas przybliżyć do jakichkolwiek posiłków, a jeżeli kierunek zachodni był chwilowo zanadto ryzykowny, to zostawał kierunek południowo-zachodni, jako najodpowiedniejszy. Zwróciłem na to uwagę gen. Malczewskiego, który mi oświadczył, że ostateczna decyzja co do kierunku dalszego marszu zapadnie w Wilanowie.

W Wilanowie, gdzie miał być tylko odpoczynek, zarządcą pałacu przyjął p. Prezydenta Rzeczypospolitej z jaknajwiększą uczynnością i oddał mu pałac do dyspozycji. Tu byliśmy już zupełnie poza strefą wszelkich działań wojennych. Nawet strzałów już słychać nie było. P. Prezydent Rzeczypospolitej i rząd zebrał się w jednym z chłodnych i cichych salonów pałacowych. Chodziło mi o wyjaśnienie dwóch kwestji, wiążących się do pewnego stopnia ze sobą: po pierwsze, czy pan Prezydent i rząd godzą się na odjazd do Poznania, a po drugie, dokąd dalej z wojskiem iść. Z wojskowych obecnych byli przytem oprócz ministra Malczewskiego, tylko gen. Rozwadowski i ja.

Poprosiłem o głos i postawiłem następujący wniosek: Pan Prezydent i rząd wyjadą do Poznania; p. Prezydent z p. premierem i z ministrem spraw wojsk. samochodem, którym już rozporządzamy, dla innych ministrów postaramy się my wojskowi o środki lokomocji. Jeżeli p. Prezydent zaraz wyjedzie, to jakiegokolwiek utrudnienia jazdy ze strony przeciwnej obawiać się nie potrzeba, bo nim się tamta strona zorientuje, to p. Prezydent będzie w Poznaniu i może nazajutrz rano wydać już odezwę do narodu. Tutaj dodam, że już dojeżdżając do Wilanowa, rozkazałem ppłuk. Miniewskiemu, by w Wilanowie wszelkie połączenie telefoniczne z Warszawą przeciął, aby tamta strona się o kierunku wyjazdu p. Prezydenta nie dowiedziała. Nie przypominam sobie już, czy obaj inni generałowie mój wniosek poparli, zdaje mi się jednak, że gen. Rozwadowski to uczynił.

Byłem także z czystego wojskowego punktu widzenia obowiązany do postawienia tego wniosku, bo nie mając żadnych, danych czy się nasze nadjeżdżające posiłki w pobliżu Warszawy zbiorą, istniało niebezpieczeństwo ich chwilowego rozprószenia. W takim razie zbiórka tych posiłków byłaby musiała nastąpić dalej na zachód, a nasze nieduże siły, które wyszły z Warszawy z p. Prezydentem i Rządem, zostałyby chwilowo izolowane. W takiej sytuacji może pozostać oddział wojskowy, ale nie Głowa Państwa i Rząd.

Poznań wydawał mi się najodpowiedniejszym miejscem, chociaż także i każde inne zabezpieczone miejsce (Toruń, Kalisz itd.) było z punktu widzenia wojskowego do przyjęcia.

P. Prezydent rozpoczął swą odpowiedź od podkreślenia, że mu przed chwilą radzono nawet nie opuszczać Belwederu, a obecnie mu się radzi przenieść do Poznania. Wtrąciłem, że ja p. Prezydentowi do pozostania w Belwederze nie radziłem, na co p. Prezydent odpowiedział: „Tak, ale inni“. Dalej zrobił p. Prezydent uwagę, że taka jazda incognito nie jest dla Głowy Państwa odpowiednią, a wreszcie wskazał na konieczność zasadniczego rozstrzygnięcia kwestji, czy mamy akcję zbrojną dalej prowadzić, czy też nie, o czym chce wysłuchać zdania rządu, i to każdego ministra z osobna, a potem wojskowych.

Premjer Witos rozpoczął od tego, że kwestja, czy akcję zbrojną dalej prowadzić należy, jest kwestją wyłącznie polityczną, a nie wojskową, że więc tę sprawę musi rozstrzygnąć rząd, a nie wojskowi. Dalej zrobił nam generałom dość wyraźny zarzut, żeśmy mu obiecywali prędki koniec walki, gdy tymczasem się ona już tak długo przeciąga. Wreszcie wypowiedział się kategorycznie przeciw dalszemu prowadzeniu akcji zbrojnej, motywując to tem, że my sobie na dłuższą wojnę domową pozwolić nie możemy, bo ani zewnątrz, ani wewnątrz wrogowie nie śpią.

Także minister Stanisław Grabski wypowiedział się stanowczo za ukończeniem akcji zbrojnej, motywując to naszą sytuacją zagraniczną, oraz raportem gen. Sikorskiego, który wskazywał na groźące rozruchy Rusinów.

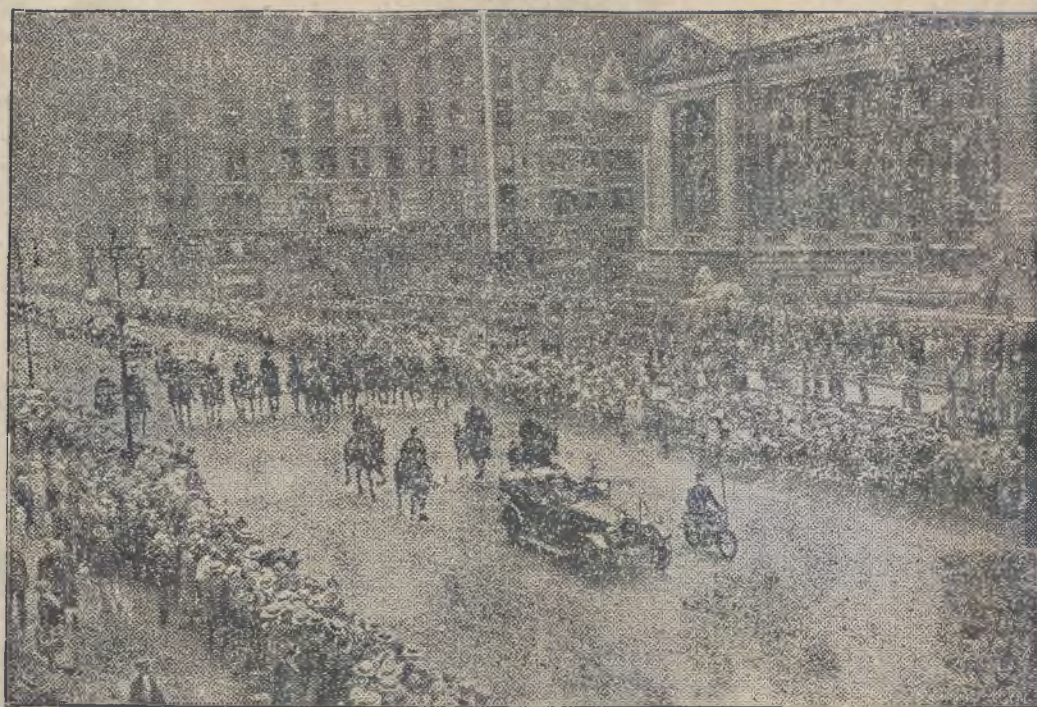
I inni ministrowie wypowiedzieli się przeciw dalszemu prowadzeniu akcji zbrojnej, podając mniej więcej te same argumenty, co pp. Witos i Grabski. Tylko minister Zdzichowski stanowczego stanowiska zająć nie chciał, mimo żądania premjera Witosa, aby jasno powiedział: tak lub nie.

Wobec tej decyzji rządu, której się P. Prezydent Rzeczypospolitej nie sprzeciwił, oświadczył P. Prezydent, że jest zmuszony zrezygnować ze swego urzędu. Powołując się na faktyczną niemożność sprawowania swego urzędu z powodu buntu i artykuł 40 konstytucji, oraz wykluczając ewentualność wchodzenia w układy z marszałkiem Piłsudskim, oznajmił, że jest zdecydowany złożyć swój urząd w ręce marszałka Sejmu.

Ta decyzja była logiczną konsekwencją stanowiska | Rzeczypospolitej. Ministrowie przyjęli tę decyzję do ministrów, by dalszych walk zaprzestać, a probowanego | wiadomości w milczeniu. Wyglądało to na aprobatę. zresztą przynajmniej w zasadzie, przez P. Prezydenta | Gen. Stanisław Haller

Z kongresu eucharystycznego w Chicago.

Kardynałowie Bonrano i Hayes przejeżdżają przez szpaler entuzjastycznie witającej ich publiczności, stojącej przed gmachem biblioteki w Nowym Jorku.

Ingres Prymasa Polski.

Poznań, 3. 7. Ingres nowego Prymasa Polski ks. arcybiskupa Hlonda w Gnieźnie nastąpi w dniu 5 września, natomiast ingres w katedrze poznańskiej wyznaczony został na dzień 12 września. W przyszłym tygodniu wyjeżdża ks. Prymas wraz z biskupami nominatami do Stolicy Apostolskiej na audjencję u Ojca św.

Rozbite rokowania.

Zatarg pomiędzy rządem a przemysłowcami węglowymi.

Warszawa, 5. 7. Rokowania pomiędzy przedsiębiorcami węglowymi Górnego Śląska a rządem jak dotąd nie dają żadnego rezultatu. Rozeszły się pogłoski, że rząd jest zdecydowany w najbliższych dniach zastosować środki odwetowe, o ile w ciągu najbliższych dni przemysłowcy nie odstąpią od żądania podwyżki cen węgla.

Min. Młodzianowski niepewny swego stanowiska?

Warszawa, 5. 7. Nie jest zdecydowana sprawa wojewody poleskiego. Kandydatura p. Strachelskiego wymieniona przez niektóre organa prasowe nie jest aktualną.

„Rzeczpospolita“ pisze, że p. minister Młodzianowski pragnie zachować to stanowisko dla siebie, gdyby ustąpił ze stanowiska ministra spraw wewnętrznych.

Niebezpieczny zamęt polityczny we Francji.

Paryż, 3. 7. W sytuacji politycznej zamęt jest coraz to większy. W samym rządzie widoczna jest walka sprzecznych tendencji wciąż bowiem enuncjacje i posunięcia jednych organów rządowych są dezawuowane przez drugie. W prasie pojawiają się wykluczające siebie komunikaty urzędowe, co powiększa ogólne zdenerwowanie.

W tym tygodniu po raz drugi zaszedł wypadek,

aż jeden i ten sam komunikat rządowy w tym samym dniu, w którym został ogłoszony był przez Caillaux dementowany. Tak było z kwestją komunikatu, który zaprzeczał wiadomości o nawiązaniu rokowań przez gubernatora Banque de France z angielskim Federal Reserve Bankiem oraz wiadomościom o rozpoczęciu międzynarodowej akcji o ustabilizowaniu franka.

Wrzenie w Hiszpanji

w coraz groźniejszej postaci.

Madryd, (A w.) Sytuacja w Hiszpanji staje się coraz to poważniejszą. Niezadowolone w sferach wojskowych z aresztowań popularnych generałów, dokonywanych z polecenia. Primi de Riveru doprowadziło poza Valencią do szeregu jeszcze ekscesów wojskowych. Rząd nie jest w stanie we wszystkich wypadkach odpowiednio reagować, wpływy bowiem jego na dowódców

poszczególnych garnizonów nie są dostateczne. Donoszą z wielu miast jak z Sewilli, Malagi i Barcelony, że odbyły się tam przeciw rządowe demonstracje, których wojsko nie chciało rozpedzać. Najbardziej obawia się rząd powrotu wojsk z Marokka wśród których zwolennicy rewolty posiadają przeważające wpływy.

Straszne katastrofy w dniu wczorajszym.

Wykolejenie pociągu pociąg pociąg pociąg na linii Le Havre—Paryż. — Śmierć 12 osób od pioruna w Berlinie.

Kolonja, n/R. dnia 4 7 (tel. wł.)

W sobotę wieczór około godz. 22-ej pociąg pociąg pociąg linii Le Havre — Paryż przebiega około stacji Lazare. Wskutek zbiegu nastawienia zwrotnicy nastąpiło wykolejenie lokomotywy która zgubiwszy tender spadła z nasypu. Tuż za nią przyczepione 2 wagony luksusowe upadły na tender rozbijając się na szczątki. Na ich zwaliska wpadły dalej, idące wagony również ulegając zgruchotaniu.

18 osób zostało zabitych i 73 ciężko rannych.

Straszne to nieszczęście wydarzyło się w czasie burzy, gdy przewodniki telegraficzne zostały popsute uniemożliwiając wezwanie rychłej pomocy.

Berlin, 4 7 (tel. wł.) Tragiczny wypadek wydarzył się z dniem wczorajszym w miejscowości Woltersdorfer Schleuse pod Berlinem. W jeden z lokali rozrywkowych, w którym setki kobiet i dzieci szukały schronienia przed ulewem deszczem uderzył piorun, kładąc trupem 12 osób a raniąc ciężko 3.

Paniczną trwożą z trudnością udało się opanować przybyłej policji. Zawezwana pomoc sanitarna po udzieleniu doraźnej pomocy, zabezpieczyła zwłoki na miejscu odwożąc rannych samochodami do domów.

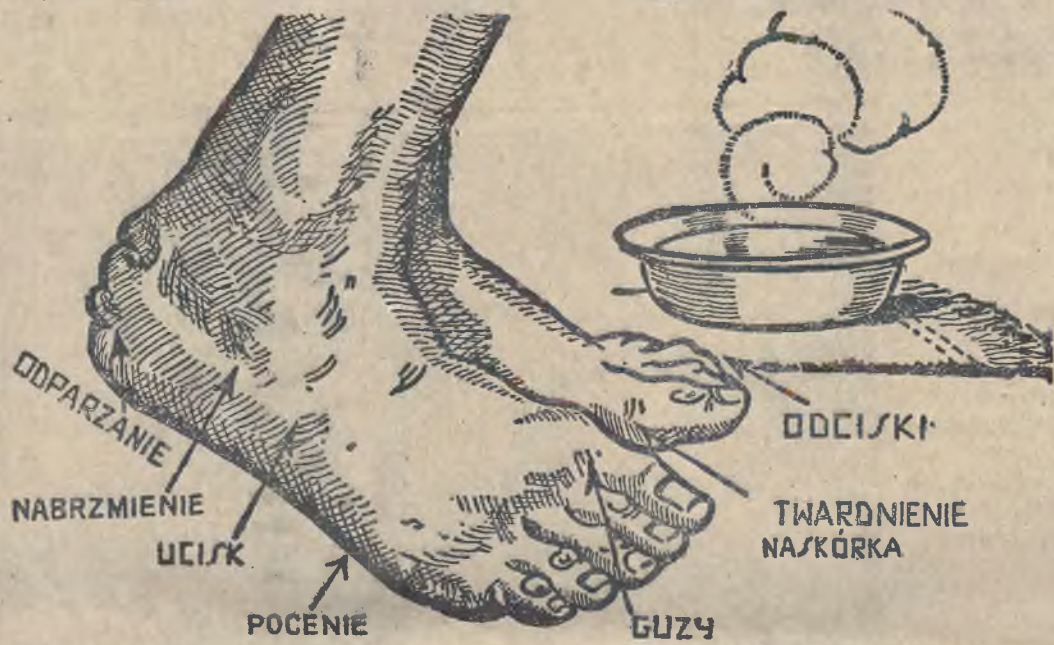
Katastrofa samochodowa w Zakopanem.

1 osoba zabita 3 osoby ranne. — Auto stoczyło się z wysokości 6 mtr w dół.

Zakopane, 3 lipca. Wczoraj nad wieczorem na pierwszym kilometrze drogi z Morskiego Oka do Zakopanego zdarzyła się katastrofa samochodowa. Auto prowadzone przez dr. a J. Wiselmana z Zakopanego, wjechało na stos kamieni, wskutek czego kierownica nagle skręciła i auto stoczyło się z górnicy w dół z wysokości 6-ciu metrów. Skutkiem katastrofy pasażerowie wylecieli z samochodu, odnosząc poważne rany.

Sędzia p. M. Lewental z Dobromila wraz z synem został nakryty autem. Syn jego uczeń 6-tej klasy gimnazjalnej poniósł śmierć na miejscu. Lżejsze rany odnieśli: p. Walczyńska z Zakopanego i Baranowiczowa, żona pułkownika W. P.

Jedynie kierowca dr. Wiselman wyszedł z wypadku bez szwanku.

7337

Dolegliwości nóg. Sól do nóg „Jana” odświeża nogi.

Reparat ten kosmetyczny został już ze świetnym wynikiem od dawna zagranicą wypróbowany.

Wystarczy wysypać tej soli kosmetycznej do miski ciepłej wody i bogać nogę moczyć w niej przez 10 do 15 minut. Po tym czasie schodzi spuchlizna i ucisk, spowodowane niewłaściwym obuwaniem i odciskami oraz ustaje dokuczliwe pieczenie nóg.

Stosowanie tej kąpieli tak oddziaływa na odciski i twerdnienie naskórka, iż dają się łatwo bez użycia nożyka usunąć.

Najbardziej dokuczliwe i uporczywe bóle ustają przy użyciu soli kosmetycznej „Jana”.

Zamówienia zamiejscowe przy przesyłce pieniędzy zgóry zł 2,15, za zaliczeniem zł 2,65.

Sól kosmetyczna „Jana” odświeża zupełnie nogi. Można chodzić ile się chce; można stać godzinami na jednym miejscu, nie odczuwając najmniejszego zmęczenia. Można nosić ciasne, obcisłe obuwie, mając wrażenie, jak gdyby się je nosiło od lat.

Do nabycia w każdej aptece i składzie aptecznym. W razie nieotrzymania należy zwrócić się do Głównego Składu na Polskę:

Dr. Elemer Fuchs, Warszawa XXVI.
ul. Bielarska 21.

Kto wypuszcza próbny balon?

Grudziadz, 5 lipca 1926 r.

Po nieudanych próbach krakowskiego „Kurjera Ilustrowanego” lansującego z dnia na dzień pogłoskę o ustąpieniu wojewody poznańskiego p. Bnińskiego, przystąpiono do ataków na naszego pomorskim froncie.

Oświadczamy zatem, jako poinformowani ze źródła wiarygodnego, że pogłoski o rzekomym przeniesieniu gen. Ładosia na inne stanowisko i zastąpienie go przez gen. Dreszera — nie odpowiadają prawdzie.

Wiadomem nam jest natomiast, że osoba zasłużonego i

lubianego u nas generała jest solą w oku pewnych czynników. Nie dotykając narazie szczegółów, wypowiadamy się przeciw uprawianiu tych mało godziwych translokacji, w czem uzyskamy aprobatę większości tutejszego społeczeństwa. Najlepszym tego dowodem jest to, że na wczorajszym licznie obelanyim zjeździe Chrz. Dem. powzięto daleko idące uchwały przeciwko uprawianiu zemsty politycznej i energicznie zaprotestowano przeciwko drażnieniu spokojnych dotychczas żywiołów, stojących na gruncie praworządności i etyki chrześcijańskiej.

Polityczna i Gospodarcza racja stanu.

Polityczna racja stanu była zawsze w każdym państwie rezultatem długoletniego doświadczenia, powolnego wyrabiania się pewnych nieodzownych konieczności, wreszcie stopniowego dojrzenia pewnych koncepcji i kształtowania się pewnych programów, obliczonych nieraz na całe dziesięciolecie, jeśli nie stulecie.

Powiedzenie, że to lub tamto jest „wymagane przez rację stanu” zyskało też powszechne prawo obywatelstwa, ale rozumiane było długi i po dziś dzień rozumiane jest jeszcze często jako coś, odnoszącego się jedynie i wyłącznie do dziedziny czystej polityki. Tak pojmować rację stanu rzeczywiście można było dawniej, gdy polityka domnowała nad ekonomiką i gdy ta ostatnia względnie małą rolę odgrywała w metodach i wymogach ówczesnego sposobu rządzenia i... robienia samej polityki.

Dziś jednak czasy się zmieniły.

Obecnie ekonomika zajęła dominujące miejsce, i podporządkowała sobie niemal całkowicie politykę. W naszej epoce kierunek polityki danego państwa uwarunkowany jest przeważnie koniecznościami gospodarczymi tak, że polityka zmieniła się w narzędzie potrzeb ekonomicznych; z pani stała się służką ekonomiki.

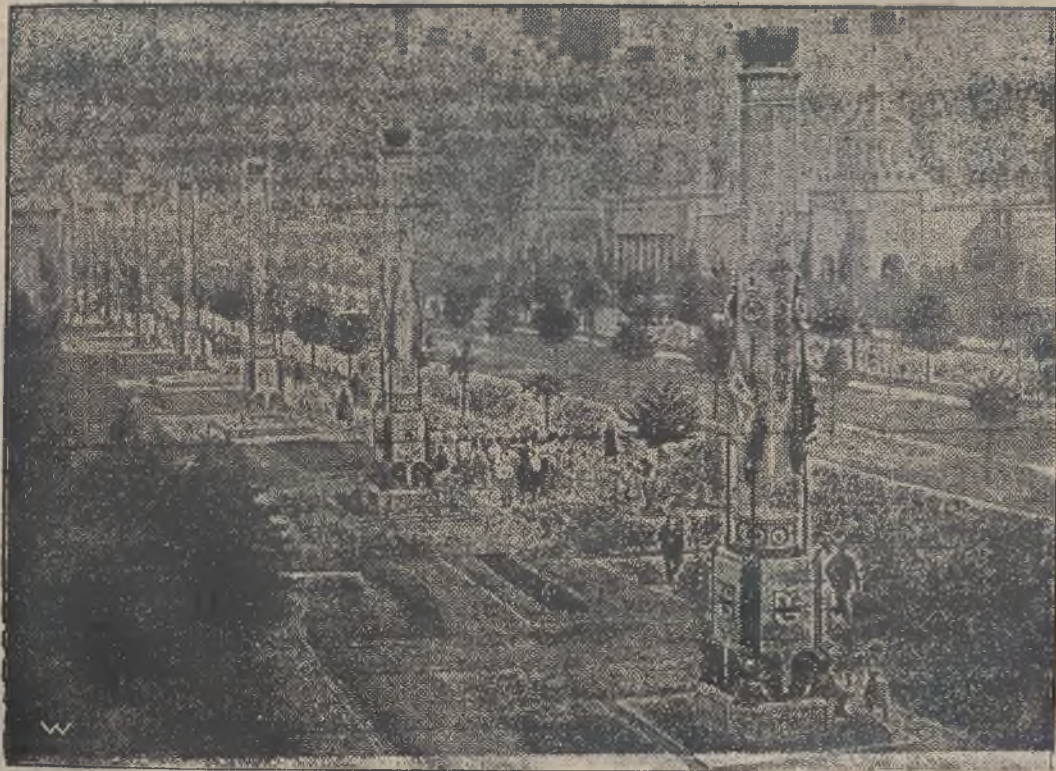
Równoległe do tego procesu — z którego nie wszyscy chcą sobie zdawać sprawę, a posłowie sejmowi pierwsi — i racja stanu zmieniała swe właściwe znaczenie; z politycznej stawała się ekonomiczną. Za-

gadnienia gospodarcze poczęły być tą główną osią, dookoła której wszystko się obraca.

Dlatego też, gdy mówimy o wyższych koniecznościach państwa, musimy dziś mieć głównie na uwadze jego gospodarczą rację stanu. Bez dokładnego wyjaśnienia sobie na czem ta ostatnia polega, jaką jest jej treść i istota, jakie cele ma ona przed sobą itd. — niepodobna sterować nawa państwowa, więcej nawet: niepodobna stać się samodzielnym organizmem państwowym. Byłoby się wtedy zaiste „bez dogmatu... i w kompletnej niemożności prowadzenia jakiegokolwiek polityki wewnętrznej i zewnętrznej. Brakłoby podstaw, na których buduje się terażniejszość i przyszłość narodu.

To też wszystkie dobrze zorganizowane państwa posiadają dziś swą gospodarczą rację stanu, a jest nią dokładna świadomość celów ekonomicznych i zadań gospodarczych, zaś przedewszystkim możliwości i kierunku, po którym rozwijać się mają. Polityka służy do wytworzenia najdogodniejszych warunków dla wykonania tego programu i jest dobrą lub złą w zależności od tego czy potrafi warunki te stwarzać i wysyskiwać odpowiednio nadarzające się konjunktury.

Oczywiście, że wyrobienie sobie gospodarczej racji stanu jest rzeczą trudną, skomplikowaną i wymagającą ciągłych poprawek i korektur, niezmiernie bowiem wiele czynników brać w rachubę trzeba. Wśród tych czynników są wszakże niektóre całkiem stałe albo i podstawowe. One to właśnie warunkują zasadnicze cechy charakterystyczne danej gospodarczej racji stanu. A niemi są: bogactwa naturalne, położenie geograficzne i klimatyczne, poziom kultury itd.

Widok wielkiej światowej wystawy w Filadelfji.

13 kolumn symbolizuje trzynastcie Stanów które w dn. 4 lipca 1776 roku opow. działy się za niepodległością Ameryki Północnej.

Dzięki istnieniu tych stałych czynników można nakreślić podstawowe postulaty dla gospodarczej racji stanu każdego państwa. Wyrzeźbienie dopiero szczegółów pozostać musi dziełem specjalistów fachowych.

Lecz czasem się zdarza, że megalomanja, zaślepienie i przepolitykowanie pozwalają ludziom nawet owych stałych czynników należycie rozoznać i wtedy zbudowana przez nich gospodarcza racja stanu okazuje się fałszywą z gruntu i zawała się, grzebiąc ich pod swemi gruzami.

ROZPETANE ŻYWIÓŁY TRUDNO TERAZ USPOKOIĆ.

Warszaw, 5. 7. Poseł komunistyczny Sechacki, którego kilka wieców zostało przez policję rozwiązanych, usiłował wczoraj znów kilkakrotnie na dwu miejscach rozpocząć wiec, lecz tak na Placu Kazimierza Wielkiego jak i w drugim wypadku policja nie dopuściła do wieców, aresztując kilka osób.

POLSKIE ODZNACZENIE FASZYSTY WŁOSKIEGO.

Rzym, 1. 7. Poseł polski Kozicki wręczył wczoraj w imieniu rządu polskiego komisarzowi rządowemu m. Rzymu sen. Cremonesiemu wielki krzyż orderu „Polonia Restituta” w dowód uznania i podziwu dla wielkiego dzieła, dokonanego przez Cromonesiego dla dobra Włoch, będącej kolebką cywilizacji. Przy tej okazji pos. Kozicki i sen. Cremonesi wygłosili serdeczne przemówienia, wskazując na węzły, łączące naród włoski z Polską.

DZUMA PO POWODZI W MEKSYKU.

Meksyk. (A. W.) Mimo przedsięwziętych przez rząd amerykański środków przeciwko epidemii wśród mieszkańców zatopionego do połowy miasta Leona wybuchła tam dżuma. Zmarło już od choroby 250 osób.

Nagrodzone

na Pierwszej Pomorskiej Wystawie Rolnictwa i Przemysłu Wielkim Złotym Medalem

Mydło Liljomleczne Gomerania

Krem Liljomleczny Gomerania

Udelikatnia i pielęgnuje cerę + Żądać wszędzie!

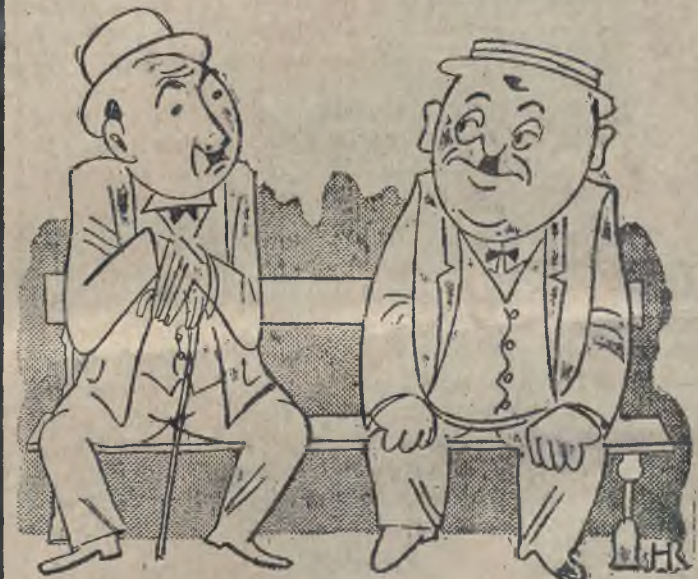
Zwracać uwagę na markę **Gomerania**

POMORSKIE TOW. PRZEMYSŁU CHEMICZ. „POMERANIA” KAZIMIERZ WOLSKI I SYN w GRUDZIADZU.

Z różnych stron.

— **NIECHĘĆ WEJŚCIA DO L. N.** Jak donoszą z Genewy, Turcja zawiadomiła sekretariat Ligi Narodów, że nie zamierza obecnie zgłaszać próśby o przyjęcie jej do Ligi Narodów.

— **Amerykańscy zdobywcy bieguna.** Z Nowego Jorku donoszą o entuzjastycznym przyjęciu, jakie spotkało dwóch amerykańskich pilotów Byrda i Bonnetta, którzy przed Amundsenem przelecieli ponad Biegunem Północnym. Prezydent Colidge wyraził im podziękowanie w imieniu narodu amerykańskiego. Towarzystwo Geograficzne obdarzyło ich złotymi medalami. Podczas bankietu Byrd podzielił się swymi wrażeniami i obserwacjami z publicznością, która w liczbie 6000 oklaskiwała bohaterów lotników.

W PARYŻU.

- Gdzie synek łaskawy dobrodzieju?
- Uczy się teraz angielskiego.
- Uczęszcza zapewne na kursy Berlitz’a?
- Ależ nie, spaceruje tylko po bulwarach. (Le Rire)

Głos Pomorski

dziennik miejscowy i prowincjonalny jest ostoją każdej rodziny polskiej i katolickiej na Pomorzu

